

ת"פ 66369/06/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד מרואן אבו מדיעם- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 66369-06-20 מדינת ישראל נ' אבו מדיעם

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה
נגד	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד קטיה מזור ועו"ד עדי יזרעאלי
הנאשם	מרואן אבו מדיעם-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד יוסי לין

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בתאריך 13.1.21, בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של **נהיגה פוחזת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), ובעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק.
2. על פי כתב האישום המתוקן, בתאריך 20.6.20 בסמוך לשעה 01:00 נהג הנאשם בטנדר מזדה, בדרך נמהרת שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לפציעתם, בכך שנכנס לישוב להבים תוך שהוא נוסע בנתיב הנגדי ונעצר ליד המרכז המסחרי.
- בהמשך לכך, הוזעקו למקום שוטרים. הנאשם שהבחין בשוטרים עקף את רכבם מימין, תוך שהוא נוסע במהירות ונגד כיוון התנועה, פרץ את מחסום היציאה מלהבים והמשיך בנהיגה מהירה לכיוון העיר רהט, תוך שהוא עולה על המדרכה עם שני גלגלים בחלק מהזמן. בהגיעו לכיכר ביצע פניית פרסה והתנגד בניידת משטרה שחסמה את הנתיב, ואז נעצר.
- בהמשך לכך, כשהשוטרים ניסו לעצרו, הנאשם התנגד והזיז בכוחניות את השוטרים.
3. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמות לעונש. לאחר הצגת ההסדר, עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. המאשימה התנגדה לכך, ובית המשפט קיבל את עתירת ההגנה.

תמצית תסקיר שירות המבחן:

4. בתסקיר מיום 13.4.21 נסקרו קורותיו של הנאשם. עולה כי הנאשם בן 25, נשוי, עובד וסיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. צוין כי לנאשם הרשעה אחת בגין עבירת הפרעת שוטר ושימוש בכוח ואיומים על מנת למנוע מעצר, בגין נדון למאסר מותנה אשר תלוי ועומד נגדו, ולקנס כספי. עוד צוין כי לנאשם 6 הרשעות קודמות בתעבורה.

ביחס לעבירות, הנאשם תיאר כי באותו היום בו נתפס, צרך כחצי בקבוק וודקה. מסר, כי נהג במהירות מופרזת עד אשר הגיע למחסום בישוב להבים, שם ביקש מאיש האבטחה שיפתח לו את המחסום והוא סירב כי הנאשם היה שתוי. עוד הוסיף הנאשם, כי המאבטח קילל אותו והזמין לו משטרה. כשהגיעה המשטרה, תיאר הנאשם כי נבהל והחליט לפרוץ את המחסום והחל בנהיגה עד לעיר מגוריו שם נעצר.

הנאשם מסר כי טרם מעצרו היה צורך אלכוהול בכמות גדולה והשתמש בסמים בעיקר בסופי שבוע. בדיקות שתן שמסר בשירות המבחן נמצאו נקיות משרידי סם.

באשר **לסיכוי לשיקום,** שירות המבחן התרשם כי הנאשם החזיק בעבודה יציבה במשך מספר שנים, ואף סייע למשפחתו במצוקתם הכלכלית. כן התרשמו כי לנאשם תמיכה משפחתית. הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בטיפול להתמכרויות ושולב במרכז חוסן בבאר שבע.

באשר **לסיכוי לעבריינות,** שירות המבחן התרשם כי הנאשם חסר יציבות אשר מאפיינת את רוב תחומי חייו. עוד הביאו בחשבון, כי הנאשם בעל עבר תעבורתי ופלילי, מתמודד עם בעיית התמכרות ומתקשה לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין. כן התרשמו, כי הנאשם אינו מבין את האחריות המוטלת עליו בבחירות שנעשות על ידו, אינו מבין את השלכות מעשיו וכי ישנה קלות ראש בכל הקשור לחוקי התעבורה. להערכת שירות המבחן, ללא טיפול בכל הקשור לחומרים ממכרים, רמת הסיכון לעבירות חוזרות בתחום התעבורה הינה גבוהה.

לאור כל האמור, הומלץ על שילוב הנאשם בטיפול ולאחריו שירות המבחן יגיש תסקיר משלים.

5. בתסקיר מיום 10.10.21 נמסר, כי הנאשם החל בטיפול בבית חוסן, משתף פעולה באופן מלא ומסר בדיקות שתן נקיות. לאחר סיום השלב הראשוני, מסר כי לא יכול להגיע לתכנית הערב שנבנתה לו מאחר והוא טרוד בענייני עבודה. כן מסר לשירות המבחן כי חזר להשתמש בסמים והביע מוטיבציה נמוכה להמשיך הטיפול.

לסיכום, שירות המבחן מעריך כי השילוב של עבירת תעבורה עם התמכרות פעילה מהווה גורם סיכון ממשי לרצידיביזם ולפגיעה במשתמשי הדרך. כן התרשמו, כי נוכח העובדה שהנאשם נעדר כוחות ומערכת תמיכה משמעותית יתקשה להתמיד בטיפול. כן נמסר כי הואיל ומשתמש בסמים לא מתאים לביצוע של"צ. שירות המבחן סבור כי במכלול השיקולים, יש להפעיל את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם וכן להטיל עליו עונש מאסר בפועל.

6. מחוות דעת ממונה על עבודות שירות אשר הוגשה ביום 16.6.21 נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

ראיות לעונש

7. גיליון רישום פלילי ותעבורתי של הנאשם [ת/1 ו-ת/2 בהתאמה];

8. גזר דין בר הפעלה בת"פ 19302-10-18 [ת/3].

9. מכתב מעסיק [נ/1];

10. תלושי שכר של הנאשם מחודשים ספטמבר-נובמבר 2021 [נ/2].

טענות הצדדים לעונש

11. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב. ב"כ המאשימה, עמדה על הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם. נטען, כי התנהלות הנאשם מלמדת על מי שמורא החוק לא חל עליו, שכן הוא לא נרתע מאנשי החוק והמשיך בביצוע עבירות גם בנוכחותם. הודגש, כי האירוע הסתיים לאחר שהנאשם התנגש בניידת משטרה. נטען, כי על בית המשפט להחמיר עם עברייני התנועה.

באשר לפגיעה בערכים המוגנים, נטען כי זו גבוהה וזאת בשים לב לתעוזה בה נהג, עת הבחין בשוטרים, נמלט מהם תוך נהיגה במהירות, נגד כיוון התנועה, פרץ מחסום ונסע על המדרכה באופן מובהק בו יש לסכן את משתמשי הדרך.

ב"כ המאשימה הפנתה למספר גזרי דין הממחישים, לשיטתה, את מדיניות הענישה הנוהגת: רע"פ 7971/15; ת"פ 15180-09-18; ת"פ 20988-05-18; ת"פ 46792-04-16; ת"פ 48940-08-15; ת"פ 40364-11-12; ת"פ 21783-08-15.

ב"כ המאשימה, טענה כי בנסיבות שבפנינו, מתחם העונש ההולם נע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירות נטען, כי לחובת הנאשם עבר פלילי ותעבורתי, אשר לא היה בהם כדי להרתיע אותו מלשוב ולבצע אותן עבירות. כן צוין, כי בעברו התעבורתי, נהיגה תחת השפעת סמים.

כן ביקשה להפנות לתסקיר שירות המבחן, לפיו נשקפת מהנאשם רמת סיכון גבוהה לביצוע עבירות דומות ולפגיעה במשתמשי הדרך וכן להמלצת שירות המבחן.

כן נטען, כי חזרתו של הנאשם לשימוש בסמים, מעלה צורך ממשי להרחקתו מהכביש על דרך השתת פסילה ממושכת בפועל.

נטען, כי אין נסיבות בגינן יש לסטות ממתחם העונש ההולם.

באשר לתלושי השכר אשר הציג בדיון, נטען כי אלו לא משקפים עבודה רציפה.

לסיכום, עתרה המאשימה, לעונש מאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם, לצד מאסר מותנה ארוך ומרתיע, פסילה ממושכת בפועל ועל תנאי, קנס והתחייבות.

12. **ב"כ הנאשם**, מסר כי קיים פער גדול בין מצבו של הנאשם בפועל לבין זה אשר תואר בתסקיר שירות המבחן. נטען, כי האירוע התרחש לפני שנה וחצי, כי הנאשם שוחרר ממעצר ביולי 2020 ומאז לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. נטען, כי התיק מהווה נקודת מפנה בחייו של הנאשם, ובני משפחתו דווקא מתארים כי הוא נמצא במקום טוב בחייו.

נטען כי כל התסקירים בעניינו היו חיוביים, אך בשלב מסוים הנאשם מאס בהליך הטיפול, כאשר לא היה מעוניין בהמשך הטיפול בסביבת נרקומנים והעבודה היא מרכז חייו. ב"כ הנאשם ביקש ללמוד מגורמים נוספים, מלבד שירות המבחן, על מצבו של הנאשם.

נטען כי הנאשם עובד, והוא בעל רצף תעסוקתי קבוע.

ב"כ הנאשם ביקש להביא בחשבון כי חלף זמן ניכר ממועד ביצוע העבירה, כי הנאשם שוחרר והוא מתפקד בצורה חיובית, לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים ולכן, לשיטתו, הוא הוכיח את עצמו בבחינה השיקומית, למרות התסקיר.

נטען, כי האירוע המיוחס לנאשם הוא קצר, הנאשם לא נכנס עם הרכב לרחבי העיר ונעצר ממש בכניסה לעיר. נטען, כי האירוע הוא לא ברף הגבוה.

כן נטען, כי הנאשם שילם מחיר יקר כאשר היה עצור ממועד האירוע ביום 20.6.20 עד ליום 12.7.20 ולאחר מכן שהה 4 חודשים במעצר בית מלא. נטען, כי שנה מאז הרשעתו הנאשם יוצא לעבודה, מתפקד טוב והתנאים המגבילים בעניינו הוסרו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית לעניין העונש: עפ"ג 23378-10-16; ת"פ 39807-03-12 מהם עולה כי במקרים חמורים יותר, נגזרו על הנאשמים שם עונש בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לנהוג במידת החסד והרחמים, להתחשב בנאשם, להקל עמו ולהימנע משליחתו מאחורי סורג ובריח, כן ביקש כי הפסילה אשר תוטל על הנאשם תהיה מתונה וכי בית המשפט ימנע מהטלת קנס ויסתפק בהתחייבות.

13. **הנאשם**, מסר כי הוא ראה אנשים בבית חוסן שדיברו על סמים קשים ולכן הוא לא רצה להשתלב בטיפול לצדם.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

14. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם **לעיקרון ההלימה** ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. במקרה זה הנאשם פגע במעשיו בביטחון הציבור משתמשי הדרך. בנוסף, פגע הנאשם בשלטון החוק ובסדר הציבורי בהתנהגותו פורצת הגבולות כלפי גורמי האכיפה וסיכונם. בעניין זה נכתב על ידי מותב זה בת"פ 28954-08-20 בעניין אבו סעלוק:

"... שגרת החיים של המשתמשים בדרך במחוז הדרומי שזורה בהתנהגות מסוכנת ופוחזת מצד נהגים בכביש, לעתים קרובות אגב בריחה משוטרים. ציבור נהגי הדרום הוא בבחינת "נפגעי עבירה". המדובר בציבור "שקוף" שאינו מתייצב בבית המשפט לתבוע את נזקיו ואת מידת הפגיעה באיכות חייו. מחובתו של בית המשפט להנכיח את הציבור ולתת לפגיעה בו ביטוי בגזר הדין".

16. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

אין אינדיקציה כי מדובר באירוע שקדם לו תכנון מוקדם או תחכום. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי ביצע את העבירות לאחר צריכה משמעותית של אלכוהול ותחת השפעתו. נתון זה אינו חלק מכתב האישום המתוקן וב"כ הנאשם לא חזר עליו בטיעונו. מאחר שמדובר בנתון שלהשקפת בית המשפט מהווה נסיבה לחומרה, בית המשפט לא יקבע אותו כממצא במקרה זה.

הנאשם נהג ברכבו באופן פוחז ומסוכן שהביא להזעקת שוטרים אל המקום. למראה השוטרים, הנאשם לא נרתע ולא חדל ממעשיו אלא החמיר אותם וביצע עבירות נוספות המסכנות גם הן את עוברי הדרך וכן את השוטרים. הנאשם נעצר רק לאחר שהתנגש בניידת משטרה.

אין בפניי נתונים לגבי הנזק הממשי שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשם והתנגשותו בניידת ולכן בית המשפט יניח לזכות הנאשם כי לא נגרם נזק לרכוש בפועל.

אשר לנזק לציבור נגרם נזק בפועל והנזק הפוטנציאלי גדול מאד.

17. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, עינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים. מנעד הענישה באירועים כגון אלה רחב והוא מתחשב, מלבד בנסיבות הנשקלות על פי הדין בתוך המתחם, בנסיבות עובדתיות כגון משך המרדף, חומרת עבירות התעבורה שבוצעו אגב המרדף, ההשפעה על עוברי הדרך, גרימת הנזק ואופן סיום המרדף.

כך, בנסיבות חמורות יותר הוטלו עונשי מאסר בני שנתיים ויותר בעוד במקרים אחרים קלים יותר או כאשר הנסיבות האישיות הצדיקו זאת, הוטלו עונשים בעבודות שירות.

18. מעבר לאסמכתאות אליהן הפנו הצדדים, ראו גם פסיקה נוספת:

א. ברע"פ 6747/18 צ'וקול נ' מ"י (29.1.2018), אושר מתחם שבין 4 ל-15 חודשי מאסר בנסיבות של נהיגה בפזיזות ורשלנות תוך ניגוח ניידת אגב הימלטות משוטרים.

ב. בע"פ 8703/08 **חליל אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (11.2.2009), דחה בית המשפט העליון ערעורו של מערער שהורשע בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות תוך נהיגה ברכב בדרך ציבורית, הכשלת שוטר ונהיגה ללא רישיון ונדון ל 18 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 24 חודשים בפועל ועונשים נוספים נלווים.

ג. ברע"פ 796/13 **רוישד נ' מדינת ישראל** (14.3.13), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור ביחס לעונשו של נאשם שהוטלו עליו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון למשך 36 חודשים בפועל, ועונשים נוספים לאחר שהורשע בביצוע עבירות של נהיגה בפזיזות לפי סעיף 338 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועוד.

ד. בעפ"ג 60102-11-18 **אלטורשאן נ' מדינת ישראל** (2.1.19), דחה בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ערעורו של נאשם נעדר עבר פלילי (אשר שירות המבחן המליץ בעניינו על של"צ), אשר נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ו - 36 חודשי פסילה בפועל (בערעור נוכח פסילה שהוטלה בתיק תעבורה מקביל, צומצמה הפסילה ל 24 חודשים).

19. מכל האמור, עולה כי המתחם אותו יש לקבוע בהתחשב במכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הוא 10-30 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, **שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה**:

הנאשם נטל אחריות למעשיו, הודה בבית המשפט וכן בפני שירות המבחן וחסך זמן שיפוטי יקר. כן הבאתי בחשבון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה.

לקחתי בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם ואת התקופה בה שהה בתנאים מגבילים.

עוד הבאתי בחשבון, כי מאז מועד ביצוע העבירה, הנאשם מנסה לסגל לעצמו חיים נורמטיביים, לא עובר על החוק, ומשתדל להתמיד בתעסוקה רציפה.

מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, ואת העובדה כי נגדו מאסר מותנה תלוי ועומד בעבירות נגד שוטרים. אלה, לא הרתיעו את הנאשם מלבצע את העבירות בתיק שבפנינו.

21. ב"כ הנאשם, מבקש להסתפק בענישה בדרך של עבודות שירות. על מנת להיענות לבקשה זו יש לקבוע, כי עניינו של הנאשם מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. לא כך בעניינו. הנאשם החליט, מיוזמתו, לקטוע את

ההליך הטיפולי אשר נמצא כי הוא זקוק לו וכן מסר לשירות המבחן שחזר להשתמש בסמים. הערכת שירות המבחן היא, כי רמת הסיכון הנשקפת מן הנאשם גבוהה באופן המקיים גם שיקולים להרתעת היחיד. אכן, לא ניתן להתעלם מן התקופה שבה היה הנאשם בקשר טיפולי משמעותי. אך הדר מצדיק במקרה זה התחשבות בתוך מתחם הענישה ולא סטייה ממנו.

22. בנסיבות אלה, לולא אותם שיקולים אישיים ושיתוף הפעולה בתחילת הדרך עם שירות המבחן, בשים לב לעבר הפלילי, היה מקום להטיל עונש על הנאשם במחצית העליונה של המתחם. לאחר שבית המשפט מתחשב מאוד בשיקולים האישיים שהוצגו בפניו, העונש אשר יוטל על הנאשם יהיה בשליש התחתון.

סוף דבר:

23. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה, על פי רישומי שב"ס.
- ב. הפעלת המאסר המותנה בן 3 החודשים מת"פ 19302-10-18 כאשר חודש מתוכם במצטבר וחודשיים בחופף.
- ג. בסך הכל ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.
- ד. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה כלפי שוטרים, או עבירה אחרת מחוק העונשין, תוך שימוש ברכב.
- ה. הנאשם פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך שנה מיום שחרורו. הנאשם יפקיד רישיונו במשטרה בתוך 7 ימים.
- ו. 12 חודשי פסילה על תנאי מקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה מחוק העונשין תוך שימוש ברכב.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ו אדר א' תשפ"ב, 27 פברואר 2022, במעמד הצדדים.